

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ανάπτυξη

Ο πρωθυπουργός ελπίζει, όπως και οι προκάτοχοί του, στο «θαύμα της ανάπτυξης». Πιστεύει δηλαδή ότι οι πολίτες θα του συγχωρήσουν την ανακολουθία υποσχέσεων και έργων γιατί θα δουν την οικονομία να ανακάμπτει. Πράγματι, η οικονομία έδειξε μεγάλες αντοχές, παρά τους

πειραματισμούς και τις περιπέτειες του 2015. Με αυτά που κάνει όμως η κυβέρνηση, η αγορά δεν πρόκειται να απογειωθεί, κάθε άλλο. Η υπερφορολόγηση μπορεί να είναι η εύκολη λύση, ίσως να φέρνει και ψήφους από τα απελπισμένα στρώματα της κοινωνίας. Διαλύει όμως

ό,τι έχει απομείνει από τον παραγωγικό ιστό της χώρας και οδηγεί τους ανθρώπους της παραγωγής είτε σε άλλες χώρες είτε στην –αναγκαστική– εύρεση τρόπων φοροαποφυγής. Το ίδιο συμβαίνει και με την αύξηση των εισφορών. Όσο για τις ξένες επενδύσεις, που τόσο πολύ θέλει η

κυβέρνηση, είναι φανερό ότι η αριστερά δεν γνωρίζει τι ποιεί η δεξιά της κυβέρνησης. Ο πρωθυπουργός τις κυνηγάει, οι υπουργοί τις διώχνουν με τη συμπεριφορά τους. Ετσι δεν θα μπούμε ποτέ σε τροχιά ανάπτυξης!

Η ΑΥΓΗ

Η μητέρα των μαχών

Κάθε μέρα ανεβάζουν... «ειδήσεις» και (επιχειρούν) να... κατεβάσουν κυβερνήσεις (όχι όλες, τον ΣΥΡΙΖΑ) και δεν το βάζουν κάτω, παρά το γεγονός ότι οι πολίτες σε τρεις κάλπες τούς γύρισαν την πλάτη. Χρησιμοποιούν όλους τους τρόπους. Δραματοποιούν ειδήσεις, κατασκευάζουν κρίσεις, διαστρεβλώνουν την εικόνα και ό,τι δεν συμφέρει το στόρι τους απλά δεν έχει θέση στο δελτίο τους ή στα μέσα που ελέγχουν. Νυν υπέρ πάντων ο αγών. Ποιος αγώνας; Μα της επιβίωσής τους. Δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί αυτή η κυβέρνηση δεν συναλλάσσεται μαζί τους. Τρελαιώνονται που δεν τους «ακούει». Κυρίως όμως δεν μπορούν να χωνέψουν ότι το σχέδιο της κυβέρνησης για την αδειοδότηση των καναλιών, για πρώτη φορά, με καθαρούς όρους και παρά τη λυσσαλέα μάχη τους, προχωρά. Από το σίριαλ Κατρούγκαλου (η εφημερίδα που το αποκάλυψε το ανασκεύασε) και το πόθεν έσχες του Αλέκου Φλαμπουράρη (ομόφωνα η επιτροπή της Βουλής το χαρακτήρισε καθαρό και ξάστερο), έως τους μετακλητούς υπαλλήλους (κουβέντα για τους 51 μετακλητούς του Κ. Μπιστοτάκη) μέχρι την «πρώτη φορά φιλεργατικά» παρουσίαση των πρόσφατων κινητοποιήσεων κατά του ασφαλιστικού, ο στόχος είναι ένας: «Όλοι είναι ίδιοι». Χωρίς φυσικά να απαντούν σε δύο βασικά ερωτήματα. Πώς γίνεται «αυτούς» (αφού είναι.. ίδιοι) να μην τους σπνρίζουν, ενώ τους «άλλους» τους σπνρίζαν σταθερά όλα τα

τελευταία χρόνια με τον τρόπο τους (άλλοτε απρόκλητα, άλλοτε με έμμεσο τρόπο);

Αφού είναι «ίδιοι», γιατί θέλουν να βάλουν τάξη στο τηλεοπτικό τοπίο; Μια χαρά δεν ήταν οι νόμοι των «άλλων»;

Η απάντηση είναι προφανής και την ξέρουν τόσο οι πολίτες όσο και αυτοί που σκηνοθετούν τις τελευταίες ημέρες το σίριαλ «Τούρκος καναλάρχης». Δεν είναι όλοι ίδιοι. Η προσπάθεια που ξεκίνησε η κυβέρνηση πριν από λίγους μήνες με την ψήφιση του πλαισίου για την λειτουργία των καναλιών προσπαθεί να βάλει τάξη στο σύστημα που γέννησε και διόγκωσε την κρίση. Οι βαρόνοι των μίντια στο τελευταίο ξέσπασμά τους φορούν τον μανδύα της εθνικής τηλεοπτικής - αστικής τάξης που πλήττεται. Όχι τυχαία, αλλά γιατί γνωρίζουν ότι οι άδειες των καναλιών θα είναι τέσσερις, ενώ τα κανάλια τους είναι περισσότερα.

Και ο αριθμός αυτός δεν βγήκε τυχαία, αλλά σύμφωνα με τα διεθνή στάνταρντ (σε τεχνολογικό επίπεδο) που έχει υπογράψει η χώρα. Επίσης, τόσα αντέχει μια χώρα 10 εκατομμυρίων και με αυτή τη διαφημιστική αγορά. Γιατί θαλασσοδάνεια πια δεν θα υπάρχουν. Γι' αυτό ετοιμαστείτε. Η «μητέρα των μαχών» μπαίνει στην τελική ευθεία.

ΕΘΝΟΣ

Τι σαπίζει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας;

Ομολογώ, δεν ψήφισα την πρωτοβουλία του καναλιού Mega και του διαδικτυακού Anaaz για να δοθεί το Νόμπελ Ειρήνης στους Έλληνες νησιώτες. Πρώτον, γιατί ξέρουμε - ή υποψιαζόμαστε - τι συμφέροντα εξυπηρετούν τα Νόμπελ. Δεύτερον γιατί αγαπώ τους Έλληνες νησιώτες, αλλά όχι τα φυλετικά στερεότυπα: Υπάρχει η Ελληνίδα που ταΐζει το προσφυγάκι. Κι υπάρχει η Ελληνίδα που πουλάει 10 ευρώ ένα ροδάκινο για να φάει το προσφυγάκι. Υπάρχει ο Έλληνας που κραυγάζει «άμα τους θες, να τους πάρεις σπίτι σου». Κι υπάρχει ο Έλληνας που όντως τους παίρνει σπίτι του. Ο Έλληνας που σώζει το παιδί απ' τα κύματα. Κι ο Έλληνας που ζητάει 50 ευρώ για τους φορτίσει το κινητό. Δεν είμαστε καλοί ή κακοί, άγγελοι ή διάβολοι, ήρωες ή δειλοί μόνο και μόνο επειδή είμαστε Έλληνες. Η Άγγλοι. Η Γάλλοι. Η "Πορτογάλοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Πολωνοί, αγάδες, πασάδες, δερβισιάδες, Ρώσοι, Μπόρες κι Οθωμανοί!" (στίχοι του Εύγενιου Σπάθαρν για το "Τελάλημα" του Μανου Χατζηδάκι).

Πρόσφατα στην Δανία, το Κοινοβούλιο πέρασε έναν Νόμο που εμμέσως πλην σαφώς παραπέμπει στις πρακτικές του Χίτλερ με τους Εβραίους: Οι Αρχές νομιμοποιούνται να δημεύουν από τους πρόσφυγες που ζητούν άσυλο περιουσιακά στοιχεία που υπερβαίνουν τα 1.450 δολάρια. Εξαιρούνται, λέει, αντικείμενα συναισθηματικής αξίας, όπως βέρες κ.λπ. Ο ίδιος νόμος επεκτείνει από το

ένα στα τρία έτη το χρονικό διάστημα που ο μετανάστης μπορεί να μετακαλέσει μέλη της οικογένειάς του. Οι Δανοί όλο αυτό. Ο Δανοί που το 1951 ήταν από τα πρώτα κράτη - μέλη στο συνέδριο των Ενωμένων Εθνών για το Προσφυγικό. Οι Δανοί που θεσπίσανε το "Συμβούλιο Προσφύγων" - ανθρωπιστική πρωτοβουλία τόσο της κυβέρνησης όσο και των πολιτών για την στήριξη προσφύγων από και προς όλον τον κόσμο.

Στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Ναζί διέταξαν τους Εβραίους της κατεχόμενης Δανίας να φορέσουν το περιβραχιόνιο με το κίτρινο αστέρι. Κι αντί γι' αυτούς, ο Βασιλιάς Χριστιανός ο Χ και όλοι οι Προτεστάντες Δανοί πέρασαν στο μπράτσο τους το περιβραχιόνιο του Θανάτου. Το δε κίνημα της Δανικής Αντίστασης κατόρθωσε να μεταφέρει με ασφάλεια στην ουδέτερη Σουηδία 7.220 από τους 7.800 Εβραίους της χώρας. Μια από τις πιο λαμπρές σελίδες στο βιβλίο της Ιστορίας των λαών. «Το λάθος, αγαπητέ μου Βρούτε, δεν είναι στ' αστέρια αλλά μέσα μας!» (Ιούλιος Καίσαρας, του Σεξπιρ).

Πώς και γιατί σάπισε το βασίλειο της Δανιμαρκίας; Τι άλλαξε; Τα φυλετικά στερεότυπα ή οι 'ξεροί' αριθμοί; Το 2013 ζητούν άσυλο 7.550 πρόσφυγες. Το 2014 15.000 και το 2015 21.000 πρόσφυγες. Άλλωστε, η Δανία είναι το 'ζαμπόν' στο σάντουιτς των δυο κορυφαίων προορισμών των προσφύγων: Σουηδία και Γερμανία. Πώς και γιατί σάπισε το βασίλειο της Δανιμαρκίας; Αργά αλλά σταθερά, με

τις ευλογίες του ακροδεξιού και ξενοφοβικού κόμματος DPP - το οποίο δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση αλλά χωρίς την στήριξη του δεν μπορεί να παραμείνει το Κόμμα Φιλελεύθερων στην εξουσία - τα μικρά ξενοφοβικά βήματα έγιναν δρασκελιές. Παραδείγματα πολλά:

- Το δημοτικό συμβούλιο μιας μικρής πόλης αρνείται να αφαιρέσει το χοιρινό - απαγορευμένη τροφή για τους μουσουλμάνους - από το μενού των κοινωτικών γευμάτων, των σχολείων και των παιδικών σταθμών.

- Δικαστήριο καταδικάζει Δανό πολίτη που μεταφέρει με το αυτοκίνητο του πέντε πρόσφυγες από Γερμανία σε Σουηδία μέσω Δανίας.

- Κυβερνητικοί κύκλοι προτείνουν να μεταφερθούν οι πρόσφυγες από τους οικισμούς σε στρατόπεδα εκτός αστικών κέντρων.

- Περικόπονται κατά 45% τα προνοιακά ευεργετήματα για τους πρόσφυγες.

Τα προσωπεία πέφτουν. Τα πρόσωπα μένουν γυμνά. Με αργά βήματα που γίνονται γοργές δρασκελιές, φτάνουμε στην απόφαση του Δανικού Κοινοβουλίου. Με αργά βήματα που γίνονται γοργές δρασκελιές, προσπερνάμε τα δυσδιάκριτα πλέον όρια. Τα σύνορα ανάμεσα στην 'στρατηγική' της δήμευσης της περιουσίας των Εβραίων από τους Γερμανούς με την δήμευση της περιουσίας των προσφύγων από τους Δανούς.

Το λάθος δεν είναι στα αστέρια. Το λάθος είναι μέσα μας.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

«Πνίξτε τους»!

«Πνίξτε τους». Στην αρχή, ελάχιστοι τόλμησαν να το σκεφτούν. Εδώ, άλλωστε, είναι Ευρώπη· έχουμε ιδεώδη κι αξίες εμείς στην Ευρώπη, έχουμε ουμανισμό, για ποιους μας περάσατε; Δεν βλέπετε πόσο συγκινηθήκαμε απ' τις πρώτες φωτογραφίες των πνιγμένων προσφυγόπουλων; Τα πάντα θα κάνουμε για ν' ανακουφίσουμε όσους κατάφεραν να διαβούν τα ελεύθερα σύνορά μας, θα τους διαμοιράσουμε δίκαια με οικονομικά κριτήρια μεταξύ των κρατών-μελών, θα λάβουμε τα μέτρα μας να σπάσει το καρτέλ των διακινητών, θα πιέσουμε ασφυκτικά τους τριτοκοσμικούς μας γείτονες ν' αναλάβουν τις ευθύνες τους κι αυτοί με τη σειρά τους. «Πνίξτε τους», ξεκίνησε δειλά ν' απλώνεται ο ψιθύρος. Εδώ, άλλωστε, είναι Ευρώπη· έχουμε κοινωνική συνοχή και παραδόσεις αιώνων εμείς στην Ευρώπη και δεν θα επιτρέψουμε την αλλοτρίωσή μας. Δεν είμαστε τώρα να γεμίζουμε με επικίνδυνα στοιχεία κι εν δυνάμει τζιχαντιστές, να πειράζουμε τις γυναίκες μας και ν' ανατινάζουμε τις γειτονιές μας. Δεν αντέχουμε άλλους, νισάφια, ας μείνουνε στη χώρα τους να πολεμήσουνε, ας πάνε παραδίπλα, εμείς δεν θα δεχτούμε άλλους κι ας έχουμε υπογράψει σύμφωνα και συνθήκες. Θα δώσουμε γερό μπαξίσι στους τριτοκοσμικούς μας γείτονες για να κρατήσουνε όσους μπορούνε, λιγότερο θα μας κοστίσει· στην Ευρώπη, εμείς, με τον παρά τα πάντα τα μετράμε.

«Πνίξτε τους». Το είπε ή δεν το είπε ο Βέλγος υπουργός; Έχει ασφαλώς τη σημασία του, όπως επίσης και το ότι δεν μας κάνει πια εντύπωση, αν ειπώθηκε· δεν θα αργήσει να εκστομιστεί και από χείλη επίσημα πίσω από θύρες σφαιλιστές, εφόσον ήδη βρίσκεται σ' επίσημα μυαλά. Εδώ, άλλωστε, είναι Ευρώπη· έχουμε παράδοση στο να μη διστάζουμε να διαφυλάξουμε με κάθε τρόπο την επίπλαστη ευημερία μας. Έχουμε και τρισπάππο σταυροφόρο, ξέρουμε από αιώνες πώς είναι να επεμβαίνεις στα ζητήματα των άλλων, να πλιατσικολογείς και να αισχροκερδείς επί πτωμάτων αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Κι αν προκειμένου να μας βοηθήσουνε οι τριτοκοσμικοί μας γείτονες θελήσουν να δαγκώσουν και λίγο από Ευρώπη και δημοκρατικές αξίες, ας κάνουμε τα μάτια τα στραβά. «Πνίξτε τους». Και οσονούπω ίσως αρχίσει να λαμβάνει διαστάσεις, όσο η κατάσταση επιδεινώνεται. Εδώ, άλλωστε, είναι Ευρώπη· διδάξαμε στο παρελθόν γκεμπελισμό και φασιστικά ιδεολογήματα, ξέρουμε από κρεματόρια -χερσαία και θαλασσινά- κι από στρατόπεδα συγκέντρωσης εμείς στην Ευρώπη. Πνίξτε τους να μη φτάσουν στην αυλή μας και αντικρίσουμε την αληθινή μας όψη μπροστά στον πανανθρώπινο καθρέφτη. Κι αν αποτύχετε, κι αν διατάσετε, θα πνίξουμε κι εσάς και τα παιδιά σας, πάντοτε νομότυπα και βάσει συνθηκών, με φρόνημα υψηλής αλληλεγγύης εννοείται. Το ξέρουμε καλά άλλωστε στην Ευρώπη, πως για ό,τι συμβαίνει στον καθένα υπεύθυνος είναι ο ίδιος και πως τα δεινά του είναι η τιμωρία του Θεού. Κι ας ωχριούν ενίοτε μπροστά μας οι τριτοκοσμικοί μας γείτονες σε σκοταδισμό, θρησκοληψία, ξενοφοβία, μισαλλοδοξία, παραδοπιστία και στρουθοκαμηλισμό. Τι να μας πουν κι αυτοί, σάμπως θα γίνουμε ποτέ Ευρώπη;